

MOGOČNO ZBOROVANJE SLOVENSKIH ŽUPANOV

Občnega zbora županske zveze se je sinoči udeležilo okrog 300 županov iz vseh predelov Slovenije

Ljubljana, 2. februarja. V dvorani Trgovaškega doma se je danes popoldne vršila redna letna skupščina županske zveze. Udeležba je bila naravnost rekordna, kar je pač v prvi vrsti pripisati dejstvu, da je zaradi jutrišnjih sedmatskih volitev velika večina županov že danes prišla v Ljubljano. Razen županov skoraj vseh občin dravske banovine so prisostvovali zborovanju tudi namestniki bana dr. Pirkmajer, ministri n. r. dr. Kramer in Pucelj z velikim številom senatorjev in posancev, načelnik upravnega oddelka banske uprave dr. Vondica, inspektor dr. Guštin, inspektor Gorkič itd.

Ob 17. uri je predsednik zveze župan Babnik iz št. Vida otvoril skupščino s pozdravom vsem zastopnikom in zborovalcem, nato pa se je spominjal najprej težkega udara, ki je lani zadal naš narod in državo s kruto smrtjo našega velikega vladarja. Njegov spomin so zborovalci počastili s trikratnim slavo, nato pa so ob predsednikovi besedi z navdušenimi aplaudacijami objubili iskreno vdanost in zvestobo mlademu kralju Petru II.

V svojih nadaljnjih izjavah je g. predsednik poudaril, da so imeli župani v preteklem letu največ dela in skrbi za novo organizacijo občin. Mnogo poslov pa so zadajale tudi finančne težave naših najnižjih upravnih enic. Ob številnih intervencijah in prošnjah, ki jih je na vse strani vlagala županska zveza, pa je zabeleženo tudi mnogo lepših uspehov. Treba pa je, da se župani še tesneje oklene svoje organizacije.

Na koncu se je g. predsednik v toplih besedah zahvalil vsem, ki so pomagali k lepemu razvoju županske organizacije.

Dosedanji odbor zopet izvoljen

Poročilo je bilo odobreno brez vsake debate, nakar je bila na predlog kranjskega župana g. Pirca soglasno sprejeta razrešnica odboru. Pri volitvah, ki so sledile, je bil soglasno in z živahnim odobravanjem izvoljen dosedanji odbor s predsednikom Valentinom Babnikom na čelu, samo pri nekaterih sreskih zastopstvih — župani vsakega sresa so zastopani po enem odborniku in namestniku — so se izvršile manjše spremembe.

Namestnik bana o delu in položaju naših občin

Namestnik bana dr. Pirkmajer se je toplem zahvalil za predsednikovo pozdrav. Izrekel je zahvalo za njihovo pomoč pri težavnem upravnem delu vsem županom, občinskim upravam in občinskim odbornikom. Lansketo leto smo preživeli v znamenju reform občinske uprave. Novi zakon nam je prinesel nov tip občine in z veliko skrbjo smo vsi pričakovali, kako se bo ta nova oblika uveljavila v konkretnem življenju. Danes pa že lahko rečemo, da so se občine po komasaciji do dobre afirmacije in da vzorno delujejo. Zlasti na delu, kjer žive ljudje v današnji krizi v veliki bedi, so župani vsak dan postavljeni pred velike in težke naloge in priznati je treba, da jih vzorno vse.

Finančni položaj podeželskih občin je z novim zakonom dobil ugodno izboljšanje, predvsem kar se tiče občinskih bremen. Komasaacija je dajala emocijno in pravično porazdelila in izenačila, tako da ima o danes le malo občin, katerih določi presegajo 100%. Namen banske uprave je, da ho v bodoče stala ob strani zlasti tem, težje prizadetim občinam in da jih razbremeni. Letošnji banovinski proračun je že sestavljen v tem smislu. S takšnim prizadevanjem bomo gotovo dosegli, da prihodnje leto ne bo mnogo občin z več kakor 100% določi. Med bremenit, ki težijo kmečke občine, so eno najbolj obhutnih stroški za učiteljske stanarine in za šolstvo. Naš namen je, da prihodnja leta mnogo teh postavk prevzame banovina v svoj proračun. (Živahno odobravanje.)

Med nutnimi nalogami, ki jih bo treba v najkrajšem času rešiti, je tudi vprašanje komasacije. To vprašanje je posebne važnosti zlasti za kraje, ki žive od turškega prometa. Banska uprava bo poskrbela, da se omejitve po takšnih krajih, potrebno nadzorstvo za ceste in občinam, ki bodo v tem nadzoru same pokazale, kaj volja in smotnosti: bo nudila tudi potrebno emocijno pomoč.

Tajnikovo poročilo

Na predsednikovo predlog so bile nato najprej sprejete vdanostne brzoavke Nj. Vel. kralju Petru II. ter pozdravne brzoavke predsedniku vlade Jevtiču in ministru notranjih zadev Popoviču, nato pa je tajnik dr. Fux podal podrobno poročilo o delovanju zveze v zaključnem letu. Vse delovne naloge naših občin se je lani gibalo med skrajnimi napori, da se jim prej uredi delovanje novih upravnih enic, in pod vtisom vedno večje utesnitve zaradi skrajnih finančnih sredstev. V takih razmerah občine pač niso mogole ustrežati vsem zahtevam svojih občanov, vendar pa so občinske uprave kljub temu z ogromno požrtvovalnostjo svojih organov, zlasti posameznih županov, izvršile velike naloge, tako da so danes urejene razmere v večini občin.

Težka gospodarska kriza je povzročala mnogo skrbi in težkega dela. Neizplačevanje že pobranih občinskih določi je občine privedlo v težak finančni položaj. Namesto pozitivnega dela je bilo treba vse moči posvetiti reševanju vprašanj, ki bi pri normalnem razvoju lahko odpadla. S podporo vseh oblastev smo prestali mogoče najhujšo krizo na delu naših občin in upamo, da na novo leto prinese lepšo bodočnost.

Z ozirom na izvajanje novega zakona o občinah je zveza priredila lani 45 enodnevnih tečajev za župane, odbornike in uslužbence občin. Tečajji so imeli velik praktičen vpliv na poslovanje občin, ki se je po njih izredno izboljšalo. Vprašanju javnih del je zveza posvetila posebno pozornost in je

izdelala tudi podoben načrt za izvedbo javnih del ter ga predložila odločujočim uradom. Pomankanje finančnih sredstev je sicer zaviralo rešitev teh predlogov, a upamo, da polagoma še vse pride na vrsto. Velike važnosti je bil v preteklem letu zlasti desetdnevni tečaj za občinske tajnike, ki se ga je udeležilo 96 občinskih delavcev.

Največ dela je povzročilo zadrževanje občinskih določi, zavoljo česar so prišle številne občine v zelo težke denarne zagate. S številnimi spomenicami je opozarjala vse merodajne kroge na težke posledice takega poslovanja in je tudi uspelo, da je bil večji del določi izplačan, a še ne v polnem obsegu. Občine bi zvezi to delo zelo oiajale, če bi sproti pošiljale točna poročila in odgovore na vprašanja.

Pri raznih načrtih zakonov je zveza vedno zastopala koristi naših občin. V mnogih zadevah je uspela mnogo, je bilo odloženih, mnogo jih pa tudi ni uspelo. Tako je ostalo nerešeno tudi še vprašanje učiteljskih stanarin in kuriva, vprašanje neznosne beaške nadloge, vprašanje občinskih računskih zaključkov za l. 1929-31., vprašanje dimnikarskih redov za deželo itd.

Težke finančne razmere v banovini in nevdržno finančno stanje nekaterih občin je zveza napolnila, da je poskušala dobiti za naše občine pri Hipotekarni banki in pri Postni hranilnici posojil vsaj do 30 milijonov dinarjev. Določili naših občin znasajo samo za solstvo 47 milijonov. Ker so posojila pri naših občinah v vsakem oziru si gurna, je zveza pričakovala ugodne rezultate, a prošnja je bila zavrnjena. Pravilno bi bilo, da prevzame del posojil, ki so jih krili izključno naši domači denarni zavodi,

državni denarni zavod, da se tako olajša nevdržno stanje naših denarnih zavodov. Pri finančni stiski naših občin je tudi županska zveza sama bolj živovarila, ker so bili prispevki le pičli. Na koncu svojega poročila je tajnik izrekel zahvalo še inspektorju pri banski upravi g. Gorkiču, ki je stal zvezi in občinam vedno z nasvetom in pomočjo ob strani, in zaključil z željo, da bi novo leto še bolj utrdilo našo samoupravo.

Nujne potrebe naših občin

Ko je bil tako glavni del dnevnega reda izrpan, je sledilo dvojce zanimivih referatov. Inspektor Gorkič je nazorno prikazal položaj naših občin po izvršeni komasaciji, tajnik zveze dr. Fux pa je govoril o težkem finančnem položaju naših občin ter o načinu in sredstvih za njihovo ureditev.

Na koncu je dr. Fux predlagal naslednjo resolucijo, ki je bila soglasno sprejeta. »Občni zbor narača predsedstvu županske zveze, da zainteresira vse v poštev prihajajoče činitele, da se občine razbremenijo plačevanja stanarin učiteljskemu osebju in da se zakon o narodnih šolah v tem oziru spremeni. Nadalje narača skupščina predsedstvu, da pokrene na merodajnih mestih potrebne korake, da bodo davčne uprave že vplačane občinske določi takoj od kazovalce občinam. Vsako zadrževanje občinskih določi onemogoča redno poslovanje občin, kar ni niti v interesu naroda, niti v interesu države. Zaradi vedno večjih poslov pri občinah se občine tudi materialno vedno bolj obremenjujejo. Novih bremen ni mogoče nalagati občinam, zaradi česar je nujno potrebno, da se vprašanje samoupravnih financ uredi z zakonom,

tako da bodo samouprave v finančnem oziru lahko zadostile zahtevam ljudstva in države, da pa obremenitev ljudstva z novimi določi ne bo ubijala ves nadaljnji razvoj našega gospodarstva.

Resoluciji je tajnik pridružil še nekaj nujnih predlogov, ki so jih posamezni župani pisмено predložili skupščini. Med drugim je občni zbor zahteval, da vlada doli županom za njihova uradna potovanja polovično vožnjo, da naj se vse kazni, ki jih odmerja sresko načelstvo, stekajo v podpori sklad pristojnih občin, da naj se za vse kraje, ki so navezani na tujski promet, uvedejo redni turistični vlaki, da naj se obrestna mera za dolgove kmečkih občin, ki znaša zdaj 8-10%, zakonito zniža na 4 do 5%, da naj se z zakonom zatre beračenje in klatenje itd. Debata, ki je sledila, pa je sprožila še več aktualnih samostojnih predlogov. Tako je eden izmed zastopnikov višnjejorskega okraja zahteval, naj dobi Višnja gora samostojen čestni okraj ali pa naj se člani čestnih odborov volijo. Narodni poslanec Urek je opozoril na novo kmečko uredbo, ki jo prav kar pripravlja vlada. O tej stvari se je vnela prav živahna in dolgotrajna debata, med katero se je oglašal k besedi tudi namestnik bana dr. Pirkmajer.

Posamezni župani so nato staveali še nekaj konkretnih predlogov, tako glede nove takse na bicikle, glede kuluka na cestah, zavarovalne za primer požara itd. Navdušeno je bil sprejet predlog moravškega župana, da naj bi vodstvo občinske blagajne, ki je po novem statutu v rokah delovodje, prešlo na člani občinske uprave, ki lahko nudi tudi vsa potrebna zavarovanja. Namestnik bana dr. Pirkmajer, ki je na vse predloge dal konkretna pojasnila, je obljubil »so svoj nemoč, da bo ustrezno izražem želijam. Župan Bule iz Mirne se je zavzemal za uvedbo obveznega zavarovanja proti toči in za uvedbo državne zavarovalnice proti ognju. Potem ko je bilo aneetih še nekaj drugih predlogov, ki aktualno zadevajo vprašanja naše komunalne politike, je predsednik Babnik malo po pol 8. uri zaključil občni zbor, ki se ga je bil med drugimi udeležil tudi kandidat na Zebotovi kandidatski listi.

Rešitev delne krize rumunske vlade

Bukarešta, 2. februarja. Delna kriza rumunske vlade je bila včeraj rešena. Dosedanji pravosodni minister Antonescu je končno na prizadevanje ministrskega predsednika sprejel resor finančnega ministrstva, ki ga je Slavescu odložil. Antonescu se je še včeraj ves dan obotavljal, vendar pa je nazadnje pristal na Tatarescova priporočila. Za novega pravosodnega ministra je bil imenovan državni podtajnik Valerian Pop.

Antonescu je pristaš desnega krila starioliberalne stranke in je bil član skoraj vseh povojnih kabinetov v Rumuniji. Nekaj časa je bil tudi rumunski poslanik v Parizu.

Grki beže z Dodekaneza

Atene, 2. februarja. g. Kakor poročajo atenski listi, se je položaj na otokih Dodekaneza znatno poslabšal, tako da se nameravajo številni Grki izseliti. Turške zasedbene čete na Dodekanezu so dobile ojačenja.

Hudi izgredi v Alžiru

Pariz, 2. februarja. p. Iz Alžira poročajo, da je prišlo včeraj do hudih spopadov med domačini in policijo. Domačini so napadli policijski oddelke ter v spopadu ubili dva policista. Policija se je morala naposled umakniti v svojo vojašnico, kjer so jo domačini oblegali, dokler ni prišlo ojačenje. Danes so izdani posebni ukrepi, da se krivici tega spopada izdele. V francoskih krogih je izzval ta dogodek veliko vznemirjenje.

Na Dunaju obsojen hitlerjevec

Dunaj, 2. februarja. g. Vojaško sodišče je danes objavilo razsodbo v procesu proti inž. Blaschkeju, ki je bil obtožen veleizdaje. Obtožence je bil eden od voditeljev juljskega puča ter je preskrbel tovarne avtomobile, s katerimi so se pučisti pripeljali pred urad avstrijskega kancelarja. Inž. Blaschke je bil obsojen na dosmrtno ječo.

Nesreča nemškega potniškega letala

Berlin, 2. februarja. g. Sinoči se je pri vmesnem pristanku zaradi goste megle na letališču v Stettinu ponesrečilo prometno letalo nemško-ruske zrakoplovne družbe »Derulufte«, pri čemer je našla tričlanska posadka in 8 potnikov smrt.

Iz državne službe

Beograd, 2. februarja. Upokojena sta Anton Cvahte in Jernej Videnshek, oba višja davčna kontrolorja 6. skupine pri davčni upravi v Celju. Davčni inspektor 6. skupine Dragotin Šoštar je premeščen iz Delnice na Rab.

Sport

KAC : Ilirija 5:1 (1:1, 2:0, 2:0)

Ljubljana, 2. februarja. Danes zvečer se je na drsališču SK Ilirije vršila mednarodna tekma v hokeju na ledu med avstrijskim prvakom Klagenfurter Athletikklubom in Ilirijo. Dočim so bili domači v prvi tretjini popolnoma enakovredni protivnik in so celo po kratki solo akciji Pavletiča dosegli vodstvo, so v nadaljnjem postopili in so morali prepustiti zmago gostom. Rezultat je za Ilirijo zelo časten.

Danes ob 10. dopoldne bo revanšna tekma.

Smučarsko prvenstvo GZSP

Lesce, 2. februarja. Danes popoldne se je pričelo smučarsko prvenstvo GZSP v Lescah. Sneg je bil prav dober. Tekmovalna proga na 18 km ni bila ravno težka. Bila je vseskozi ravniška in je imela le 100 m višinske razlike. Start je bil točno ob 15. uri. Od prijavljenih 43 tekmovalcev jih je nastopilo 33, na cilj pa je dospelo 29. Prvi je privozil na cilj Brvar Stane, ki je startal kot tretji. Sledil mu je Smolej, ki je startal kot 16. Nato je smuknil skozi cilj Jakopič Albin, za njim Klančnik, Senčar, Janša, Podlipnik, kot osmi pa Knap, ki je startal kot 46. Računi so takoj pokazali, da ima izmed vseh temovalcev najboljši čas.

Rezultati so bili naslednji:
1. Knap Leo (Ilirija, start št. 46) 1:27:23.
2. Smolej Franc (Bratstvo, start št. 16) 1:28:45.
3. Janša Joško (Ilirija, start št. 29) 1:29:15.
4. Jakopič Albin (Dovje-Mojstrana, start št. 24) 1:29:30.
5. Jakopič Avgust (Ljubljana, start št. 56) 1:30:20.
6. Klančnik Ljode (Dovje-Mojstrana start št. 18) 1:32:35.
7. Brvar Nani (Ljubljana, start št. 3) 1:32:51.
8. Keršajin Andrej (Ilirija start št. 25) 1:35:23.
9. Senčar Lado (Ljubljana, start št. 9) 1:36:45.
10. Podlipnik Jože (Bohinj), start št. 5) 1:38:42.

Tek na 18 km je veljal obenem za kombinacijo, kjer tekmuje 14 udeležencev. V kombinaciji so se plasirali: 1. Jakopič Albin (Dovje-Mojstrana), 2. Podlipnik Jože (Bohinj), 3. Pribošek Franc (Ilirija), ki se je v tekmu plasiral na 14. mestu s časom 1:42:51.

Tekmovalci se bo danes nadaljevali in zaključilo.

Vremenska napoved

Zagrebska vremenska napoved za nedeljo: Večmorno oblačno, ob časa do časa slabe padavine, zmerno hladno. Dunajska vremenska napoved za nedeljo: V prostih legah še viharji vetrovi. V Alpah se bo temperatura še dvignila. Možnost dežja. V notranjih in južnih Alpah mirno in boljše vreme.

KOMUNISTIČNA RAZBOJNIŠTVA NA BEOGRAJSKI UNIVERZI

Mala skupina komunistov je terorizirala več sto študentov in razbila velik del pohoštva — Na še nepojasnen način je bil neki dijak ubit — Komunisti so hudo ranili več policistov — Nad 50 aretacij

Beograd, 2. februarja p. O dijaških izgredih, ki so se pripetili včeraj na beograjski univerzi, je bilo izdano danes naslednje uradno poročilo:

Včeraj jutraj sta se vrnila v Beograd rektor beograjske univerze dr. Djaja in dekan filozofske fakultete dr. Corović, ki sta bila v Višegradu, kjer je konfiriranih 15 dijakov beograjske univerze, da se osebno prepričata glede njihove namestitve in njihove prehrane. Ob 9. dopoldne sta odšla oba k prosvetnemu ministru, da mu poročata o tem. V času, ko sta se rektor in dekan mudila pri prosvetnem ministru, se je v novem poslopiju beograjske univerze zbralo večje število dijakov, želeč izvedeti rezultat poseta rektorja in dekana v Višegradu. Med njimi je bila tudi večja skupina komunistov in drugih ekstremnih levičarjev, razen tega pa veliko število dijakov, ki so prišli na predavanja ali polagati izpite. Komunisti, ki so terorizirali vse druge, so takoj postavili svojo stražo na vhod v univerzo in navalili pred vrata klopi, stole in mize, ki so jih pobrali po učilnicah. Na enak način so zabarikadirali tudi stranske vhode.

Ko se je rektor vrnil od prosvetnega ministra, so ga komunisti pozvali, naj pride v poslopje, da jih obvesti o rezultatu svojega potovanja v Višegrad. Rektor je to zahtevo odklonil, zahtevajoč, da se vhod v univerzo takoj odpre in dovolj svoboden vstop vsakemu študentu. Komunisti na to niso pristali, marveč so pričeli z demonstracijami, ki so se nadaljevale z večjim ali manjšim hrupom vse do 13. ure.

Ob 13. je rektor univerze obvestil upravo grada (policijo), da bo univerzitetni senat izdal odlok, v katerem bo pozval dijake, da v teku pol ure zapuste univerzitetno poslopje. Če tega ne bodo storili, bo pozval policijo, da napravi red. Naprosil je upravo grada, da v to svrhu pripravi vse potrebno.

Okoli 14. je senat izdal ta sklep in ga pisмено dostavil demonstrirajočim dijakom. Dijaki so pisмено obvestilo raztrgali ter ga vrgli na ulico z izjavo, da poslopja ne bodo zapustili. Nato so nadaljevali z demonstracijami.

Policija v univerzitetnem poslopiju

Policija je čakala še do 15.30 ure. Še vedno je namreč pričakovala, da bodo dijaki uvideli nesmiselnost svojega početja in zapustili poslopje. Ko na ponovni poziv tega niso storili, je policija najprej poskusila odpreti vrata, ki so bila od znotraj zaklenjena in zabarikadirana. Ker pa so vrata zelo močno konstruirana, je bilo to nemogoče. Zato je šest policijskega oddelka vdrl skozi okno v univerzitetno avlo in tako odprl glavna vrata, v katerih je tical ključ od znotraj. Nato je večje število uniformiranih in civilnih policijskih organov pod vodstvom šefa kriminalne policije vdrl skozi vrata v avlo, iz katere so najprej odstranili nagomiljeno pohoštvo.

Komunisti so se umaknili v I. nadstropje, od koder so metali na policijske organe razne predmete in zabarikadirali stopnice z raznim pohištvo. Policijski organi, ki so imeli nalog, izprazniti poslopje in napraviti red, so naposled vendarle prodrli do I. nadstropja.

Študenti pa so se umaknili v II. nadstropje ter se tam zopet zabarikadirali z mizami, stoli, klopi in drugim pohištvo. Sneli so celo vrata na učilnicah. Metali so na policijo vse, kar jim je prišlo pod roke. Razbili so celo podboje vrat ter začeli rušiti zid, da so tako prišli do opeke in kamena, ki so ga metali na policijske organe. Zaman so policijski organi v imenu zakona pozivali dijake, naj se pomirijo in zapuste poslopje. Komunistični dijaki so bili za vse pozive slepi in gluhi ter so trdovratno branili policijski dostop v II. nadstropje. Napadli so vsakogar, ki se jim je približal.

Policija je naposled poizkušala ukrotiti nemirneže z bombami, ki razširjajo plin za solzenje. Pa tudi to ni pomagalo. Pri poizkusu, da prodejo v II. nadstropje, je bilo več organov policije hudo ranjenih.

Neki dijak ubit

Med največjim krikom, vikom in ropotom, ki ga je povzročalo razbijanje pohištva, je okrog 16. eden izmed dijakov zaklical, da je neki dijak ranjen. Policija je takoj zahtevala, naj ranjenega dijaka izpuste doli, da mu omogočijo zdravniško pomoč. Policija namreč ni verjela, da bi bil kdo ranjen, ker so policijski organi imeli strog nalog ne uporabljati orožja in tudi ni bil oddan noben strel. Dijaki so ponudbo policije odklonili in zahtevali, naj pošljejo zdravnika v II. nadstropje. Ko je prišel zdravnik, ranjenemu dijaku ni mogel več pomagati, ker je bil že mrtev.

To stanje je trajalo vse do 21. ure. Takrat so komunisti poslali tri svoje tovariše, da bi se pogajali za svoboden odhod. Ponudili so, da zapuste univerzitetno poslopje brez nadaljnjega odpora, ako ne bodo aretirani. Policija teh pogojev ni mogla sprejeti že zaradi tega ne, ker je bil neki dijak ubit, več policijskih organov pa težje ranjenih. Zato jim je sporočila, da se morajo brezpogojno vdati in da bo proti vsem krivcem postopala po zakonu.

Univerza izpraznjena

Okrog 22.15 so dijaki sporočili, da bodo brez odpora izpraznili poslopje. Takoj nato so bili pozvani, da drug za drugim pridejo v avlo in se legitimirajo. Pri tem je bilo ugotovljeno, da je bilo na univerzi okrog 500 dijakov, od katerih pa je večina prišla na predavanja in k izpitom in ni sodelovala pri demonstracijah. Večina je bila zato že takoj na univerzi izpuščena na svobodo, izmed onih pa, ki so bili odvedeni na policijo, so okoli 60 najaktivnejših, najbolj agresivnih in najbolj brezobzirnih komunističnih dijakov pridržali v zaporu. Med njimi so tudi tri ženske.

Hauptmann se bo izmazal!

Senzacionalni preokret v procesu zaradi ugrabitve in umora Lindberghovega otroka

New York, 2. februarja. p. Na procesu proti Hauptmannu, ki je obtožen zaradi ugrabitve in umora Lindberghovega otroka, je prišlo danes do senzacionalnega preokreta. Sodni izvedenci so podali mnenje, da ni Hauptmann pleser grozljiv pism, niti pisec pism, v katerih se je zahtevala visoka odkupnina.

Baš ta pisma pa so bila glavni dokaz, na katerega se je opirala obtožba proti Hauptmannu. Če v teku razprave zoper Hauptmannu ne bodo doprinešeni tehtnejši dokazi, ga sodišče ne bo moglo obsoditi.

Plezanje v bojnem rovu

Dolomiti so gore kakor iz bajk, skalna sinfonia v rdečih in modrih odtentkih. Prekrasna pokrajina s pravilnimi oblikami skal, s smaragdnim zelenim ledenikom in večno modrim nebom!...

Vojna vseh vojn je bila končana. Solnce je gredo skale stopov in grebenov krog nas. Nam nasproti se je dvigal ponosni vrh Monte Cristallo. Sedeli ali ležali smo na topli skalni polici in vsi navdušeni razpravljali, kakšno plezalno varianto bomo drugi dan izbrali na Kleine Zinne.

Nad nami so se v solncu majhni beli oblaki nagajivo poigravali z velikimi. — Bili so zadnji dnevi našega dopusta, zato smo sklenili, da bomo — nekako za predvajo za Kleine Zinne — splezali na Paternkofel. Vzeli smo vrh in že smo jo v plezalkah počasi ubrali na Toblinger Riedel. Pod nami leži majhna kočica »Dreizinnen«, okrog nje pa razstreljene barake in bodeča žica. Pred njo obeča okrogla oskrbnica perilo. Na smeh nam gre: te raztrgane srajce in spodnje hlače so naše in izvrstno spadajo v to pokrajino, ki so jo grnate preluknjale in razdrapale. —

»Halo! signora Maria! Bomo še splezali na Paternkofel, — do večerje smo gotovo že nazaj!«

»Va bene signori! Va bene! Addio!« In v pozdrav nam maha z nežnimi ženskimi hlačicami, ki so last male Madžarke. Gospodičnica sama stoji za kočo in tudi ona nam maha. Vemo, da je doma iz Budimpešte, kajti včeraj nas je v koči navdušeno učila ognjevit čar-daš. Njen gospod papa ždi spodaj ob jezeru v »Grand Hotel Misurina« in menda ves v skrbeh razmišlja o milijonih, ki jih ima v švicarskih bankah. Mogoče tudi o bodočnosti ljube hčerke, ki je tukaj gori zaradi spremembe zrak. Zdravnik je tako predpisal — razen tega pa je tukaj bolj poceni kakor v Arosi. Deklece ljubi svojo domovino in ji nikakor ne gre v glavo, da bi moglo nam kaj biti do teh brezdušnih in hladnih skalnih velikanov...

Spodetka se opotekaje vzpenjamo čez stare kaverne, polrazpadle strelske jarkne in preperele vreče s peskom. Pravilnega vstopa v steno ne poznamo, zato si izberemo poljubno varianto. Stari vodnik Dimai iz Cortine nam je včeraj tako mimogrede zaupal, da se more človek do pol poti vzpeti po rovih starih kavern, ki vodijo v breg pod skalami. K temu da je potrebna le svetiljka, ki smo jo imeli. Torej izginemo lepo v eno teh lukenj in se počasi vzpenjamo. Električna svetiljka nam kaže čudno pot skozi labirint mnogih stranskih rogov. Vzpenjamo se po glavnem rovu, kar gre prav lahko. Tu in tam so od strani čisto majhna razgledna okna ali strelne line, ki gledajo nekje nad strme stene. Na njih je močna železna mreža, da se nam zdi, kakor da bi bili v podzemni, srednjeveški trdnjavi. —

Stene so mokre. Povsod kaplja od nizkega stropa. Mislimo na ubožce, ki so tukaj stanovali, uboge vojake, ki niso imeli niti prave hrane, niti zadostne opreme. Spali so kakor jamski medvedi v luknjah, ki so desno in levo izdoblene kakor police. Mesece in leta!

Vse to resno opazujemo. Čitamo vpraskane ali vdolbene podpise, ki so ponekod še vidni. S plezalkami se zadržamo ob zarjavele čelade, pločevinaste peči in menažne skode. — Žalostni spomini iz žalostnih dni!

Po nekoliko sto metrih ne gre dalje, — rov je popolnoma zasut. Nazaj moramo. Gotovo smo zašli, kajti po tem, kar nam je povedal vodnik, bi po glavnem rovu morali zgoraj dospeti na prosto. Ko se vračamo, nam odpove žepna svetiljka. Dva, trikrat se še zablika bela luč — potem smo v trdi temi. Čeprav nismo kadilci, imamo k sreči nekaj šibic. Štedljivo jih prižigamo in si svetimo. Ko opazimo, da je naš rov tudi na drugem koncu zasut, smo pa že precej nervozni in jezni. Iz časniškega papirja si svaljkamo baklje. Zelo sitni in slabo razpoloženi plezamo po različnih rovih. Zadeva postaja s časom vedno manj zanimiva.

Zadnja šibica, zadnja baklja nas ne spravi do izhoda — pač pa v obup. Tema je kakor v rogu. In v tej trdi temi plezamo po gladkih, mokrih stenah časih kvišku, časih doli. Naša dobra volja je pri kraju in kmalu se začne prepir. Vsakdo pravi, da je drugi kriv in vsakdo dobiva višja živalska imena. V tej mokri temi me na ležišču praznih konzervnih škatelj povišajo v »nadbivola«. Brez ceremonij, — na žalost tudi brez bengalske razsvetljave.

Razumemo: tu zgoraj nas pač nikoli ne bodo iskali, — tu ne bo pomagalo nobeno vpitje ali zasilno znamenje. Signorina Maria gotovo nima pojma o obstanku teh prekletih, v skalo zvrtanih lukenj in vodnik Dimai se je že dopoldne vrnil v dolino, v Landro. Da — in naša mala knežinja čardaša? Ali nima končno prav! Le kako more človeku biti kaj do takih skal, ko so mrzle, mrtve ali celo temne?...

Nobeden se ne smeje več. Tudi ne vemo več, koliko ur že blodimo v teh peklenskih stenah. Vsekakor priklinjamo vsak posamezni rov in vojno še prav posebej. Kako radi bi sedaj viseli na kakšni eksponirani steni — na drobnih prijemih, neznatnih oporah, v boju z ravnotežjem in globino. Saj bi bila okrog nas luč. Luč, svoboda in solnce!... Samo mislimo si tako, — nihče si ne upa več govoriti. Skrajno nervozni poslušamo, kako vsak posamezni vedno iznova poskuša popraviti svetiljko. Toda ves trud je zaman.

Privečemo se. Počasi in skrbno pretpivamo vsak rov — vedno dva desno, dva pa levo steno. To gre ure in ure. Pogostokrat se z glavami zadenemo ob čeri. In iskre, ki jih tedaj vidimo pred očmi, so edine svetle točke te žalostne plezarije. Natanko slišimo, kako se nam trgajo obleke in čevlji. Pogostokrat se vrv zatakne nekje med skalami in sčasoma nam gre že vse na živce. Popolnoma smo mokri in čez in čez glanati kakor sirove opeke.

Pogostokrat je rov ozek kakor dimnik, potem se spet razširi. Brezbrizno tipaje lezem naprej. Tedaj zagledamo vsi nenadoma za ovinkom svitanje. Luč! Solnčna luč po tolikih urah!

Nikdar prej nam ni bil ta pojm vse lepote tako blizu kakor sedaj. Vedno

iznova se objemamo smeje od veselja in gledamo skozi ozko skalno razpoko v čarobno deželo! Tako lepe se nam gore še niso zdele nikjer in nikoli. Okrog skalnih robov gore Cime Undici igrajo jasni žarki zahajajočega solca. Pred nami leži svet poln lepote, moči in sijaja. Naše preslepljene oči gledajo rdečkaste večerne oblake in lesketajoči se sneg na vrhovih. Gozdna cesta v dolini se nam zdi kakor biserni trak na sinjem, baržunastem dnu. Nad vsem se razpenja globoko, modro nebo... Nekaj takega se ne da opisati. —

Počasi se nam vrača sproščenje in z njim dobra volja. Sedaj vemo, kje smo in izhoda ne najdemo težko. Pogled na uro nam pové, da smo bili pet ur ujeti v temi. — Trije Italijani, ki so bili pravkar pripelzali iz Opelovega kamina, se začudeni smejejo našim razdrapanim prikaznim. Mi se smejejo z njimi — kakor otroci...

Plezanje do vrha nam je bilo užitek in odrešenje. —

Pozno v noči smo se vrnili v nizko kočo. Zunaj so potovale zvezde in na ostrih skalah je trepetala mesečina.

Zaskrbljena oskrbnica nas veselo pozdravi z »grazie a Dio«, naša mala Madžarka pa naroča kar naprej steklenice chiantija. In prav to vino je bilo krivo, da nam pozneje ples in še marsikaj drugega ni šlo po sreči. A. Kopinšek.

Sport

Naši klubi polagajo račune

Naši športni klubi polagajo koncem ali začetkom leta račune o svojem delovanju. Več ali manj so poročila o občnih zbiorih ugodna.

Šmuckarski klub Logatec je imel nedavno svoj redni občni zbor, katerega se je udeležilo približno tretjina članstva. Iz poročil klubovih funkcionarjev je razvidno, da klub sicer deluje uspešno, da bi pa bili uspehi lahko boljši. Zelo skrbno sestavljeno poročilo je podal predsednik g. Kristan, ustanovitelj kluba. Tudi poročili tajnika in blagajnika sta bili prav zanimivi. Občni zbor je sklenil, da brezposelni ne bodo plačali članarine, ki znaša 12 Din letno, ako zaprosijo za to odbor pismeno ali ustno. Na eni prihodnjih sej kluba se bo razpravljalo med drugim tudi o izpremembi pravil in o ustanovitvi nogometnega odseka. Gosp. predsednik mr. Kristan, ki je bil seveda zopet izvoljen za predsednika, je apeliral na članstvo, naj ostane tudi v bodoče v dobrih odnosih s Sokolstvom, kar pa ne bo težko, ker je večina članov Sokolov in so obenem tudi člani sokolskega šmuckarskega odseka.

SK Domžale je imelo zadnjo nedeljo svoj občni zbor. Vodil ga je g. Seršen. Tajniško poročilo je podal g. inž. Skok, ki je ugotovil, da je klub zadnje čase nekoliko nazadoval. Zlasti je bila oslajljena nogometna sekcija, ker je nekaj igralcev izstopilo, nekaj pa jih je šlo k vojakom. Kljub temu pa je klub ostal v prvenstveni tabeli na drugem mestu. Pri volitvah je bil izvoljen skoro ves dosedanji odbor na čelu z g. Bizjakom. Najavljena izprememba pravil je bila odgodena, ker ni bilo navzočih dovolj članov.

V Ljubljani je imel svoj občni zbor SK Sloga. Agilni klub si je v jesenskem nogometnem prvenstvu priboril prvo mesto v drugem razredu. Klub ima nogometno, lahkootletsko, smučarsko in kolesarsko sekcijo.

Lahekootletska sekcija je prvič nastopila v javnosti v teku Uedinjenja, pri katerem si je priborila tri prva, eno drugo, dve šesti, dve sedmi in eno osmo mesto. Pri stafeti na Oplenac 1. decembra je klub sodeloval s tremi delegati. Nogometna sekcija si je priborila pokal ljubljanskega župana dr. Puca o priliki 10letnice SK Slova-na. Pri volitvah je bil izvoljen stari odbor s predsednikom g. Borštnerjem na čelu.

Današnja hokej tekma med Ilirijo in KAC se bo pričela ob 10. uri in ne ob 11. Na to opozarjamo ljubitelje tega lepega in zanimivega sporta.

Občni zbor SK Mure v Murski Soboti bo 26. t. m. ob 20. v klubovi sobi (gostilna Turk). z običajnim dnevnim redom. Samostojni predlogi članov se morajo predložiti odboru s podpisanimi najmanj 10 do glasovanja upravičenih članov vsaj 8 dni pred občnim zborom.

Smučarski odsek SPD Prevalje razpisuje za 10. t. m. tekmovalje za prvenstvo KZSP v skokih. Pričetek tekmovalja ob

14. Tekmovalo se bo po pravilih JZSS in startajo samo verifikirani člani. Prijavnina Din 15. Prijave sprejema podružnica SPD Prevalje. Dve častni darili in ena diploma Ob 17. razglasitev rezultatov in razdelitev nagrad v dvorani Ahac, nato smučarska veselica istotam.

Objave

Staršem! Občni zbor društva »Sola in dome« v Ljubljani bo v sredo 6. t. m. ob pol 20. na učiteljsku. Vsi vabljeni! Narodna knjižnica in čitalnica v Zagrebu, Kraljice Marije ulica 3, javlja, da bo 17. februarja ob 9. dopoldne V. redni občni zbor v društvenih prostorih.

Tužnim srcem naznanjamo, da je naša ljubljena soproga, mati in teta, gospa

Ivanka Šimnić

soproga trg. potnika

dne 2. t. m. po dolgotrajni težki bolezni, previdena s svetotajstvi, mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb drage pokojnice bo v ponedeljek, dne 4. februarja 1935 ob 1/3. uri popoldne iz hiše žalosti, Rimska cesta 23 na pokopališče k Sv. Križu.

Ljubljana, 2. februarja 1935.

Šimnić Peter, soprog; Gusti, Petrina, Peter, Albin, Slavko, otroci, in ostalo sorodstvo.

Mestni pogrebni zavod
Občina Ljubljana

V globoki žalosti naznanjamo, da je naš srčno ljubljeni soprog, oče, brat, stric, svak itd., gospod

PETER MALIČ

posestnik in gostilničar

dne 2. t. m. po težki bolezni, previden s svetotajstvi, mirno v Gospodu preminil.

Truplo blagopokojnega se prepelje iz Ljubljane v Vinico, kjer se vrši pogreb v ponedeljek, dne 4. februarja 1935.

Ljubljana-Vinica, 2. febr. 1935.

Žalujoči ostali.

Mestni pogrebni zavod
Občina Ljubljana

Mestni pogrebni zavod
Občina Ljubljana

Dr. Erik Eberl naznanja v svojem, v imenu hčerke Ine ter ostalih sorodnikov pretužno vest, da je njegova iskrenoljubljena soproga, oz. mati, sestra, teta in svakinja, gospa

ANA EBERL

dne 2. t. m. po dolgotrajnem bolehanju, previdena s tolažili sv. vere, mirno preminila.

Pogreb nepozabne bo v ponedeljek, dne 4. februarja 1935 ob 4. popoldne izpred mrtvaške veže splošne bolnice na pokopališče k Sv. Križu.

Ljubljana, dne 2. februarja 1935.

ZDRUZENJE TRGOVCEV V LJUBLJANI
SPOROČA, DA JE PREMINIL GOSPOD

STUPICA FRAN

VELETRZEC IN DOLGOLETNI BIVSI PREDSEDNIK UPRAVE ZDRUZENJA TRGOVCEV

POKOJNIKA, TOVARISA OHRANIMO ZA NJEGOVO VESTNO IN POZRTVOVALNO DELO V TRAJNEM IN HVALEZNEM SPOMINU.

LJUBLJANA, 2. FEBRUARJA 1935.

UPRAVA.

BREZ POSEBNEGA NAZNANILA.

NAZNANJAM PRETUŽNO VEST, DA JE MOJ ISKRENO LJUBLJENI, DOBRI SOPROG OZ. STRIC IN SVAK, GOSPOD

DR. FRAN ZBAŠNIK

RAVNATELJ OZ. DVORNI SVETNIK V POKOJU IN PISATELJ

DANES OB 1. URI POPOLDNE, PO DALJŠI BOLEZNI, V 80. LETU MIRNO V GOSPODU ZASPAL.

NA ZADNJE POČIVALIŠČE K SV. KRIŽU GA SPREMIMO IZ HIŠE ŽALOSTI BEETHOVNOVA UL. 9 V PONEDELJEK, DNE 4. FEBRUARJA 1935 OB 4. URI POPOLDNE.

MAŠA ZADUŠNICA SE BO DAROVALA V TOREK, DNE 5. FEBRUARJA 1935 OB 1/8. URI ZJUTRAJ V ŽUPNI CERKVI MARIJINEGA OZNANJENJA.

LJUBLJANA, DNE 2. FEBRUARJA 1935.

GLOBOKO ŽALUJOČA SOPROGA TILKA ZBAŠNIK IN SORODSTVO.

MESTNI POGREBNI ZAVOD V LJUBLJANI, OBČINA LJUBLJANA